

ROZJEM (2) *sb m*

rozjem (2), [**rozejm**].

Teksty nie oznaczają é oraz ó; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

sg N rozjem (1), [rozejm]. ◊ I rozejm(e)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Zawarcie pokoju, zawieszenie broni; concordia, decisio, pacificatio, reconciliatio Cn (2) : Rosyem postanowiony przessh vrodzone maczieya Swyacziczkiego shadziego Rapala Iessowskiego ZapWar 1548 nr 2669, 1548 nr 2669; [rozeym/ Diremptio, pacificatio. Volck Xxx4].

MN, ECB